

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Seer du Ham paa Fiskerbaaden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Seer du Ham paa Fiskerbaaden", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid91403/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- De skinne nu klart som Sole,
Og end er ikke paa Jord forbi
Det store Menneske-Fiskeri,
Som Herren og Simon grunded.
- 8 Paa Jord end findes det Færgelag,
Som kaldes Sanct Peders Gilde,
Saa Folk vi fange endnu i Dag
Og føre til Livets Kilde,
Fra Verden føre vi dem til Gud,
Hvor frit de evig gaae ind og ud,
Og Glæden dem altid følger!
- 9 Med Lys vi komme, med Kors vi gaae,
Vi vil ingen Sjæl bedrage,
De veed det Alle, vi kalde paa,
At Verden de maae forsage,
Paa Snekken vaier det røde Flag,
Vort Garn vi sætte ved høilys Dag,
Og ei i de smalle Sunde.
- 10 Paa Hjerte-Dybet vi fare ud,
Hvor Timeligt ei kan bunde,
Der Vodd vi trække paa Herrens Bud
For hvad ei vil gaae tilgrunde,
Hvo kun Alverden, ei Meer attraaer,
Han ei et Ord af vor Mund forstaaer,
Ham griber da ei vor Tale!
-

No. 75.

Kan synges som: Søndagsmorgen fra de Døde, af *A. P. Berggreen*.

- 1 Seer du Ham paa Fiskerbaaden!
Det er *Jesus*, Gud og Mand,
Sandheden han er og Naaden,
Livets Lys i Dødens Land;

- For ham sjunge Englehære:
Lov og Tak og evig Ærel
- 2 Seer du Ham med Skabermagten
Hos en fattig Mand ombord!
Seer du Ham i Tjenerdragten!
Hører du Hans Guddomsord!
De kan Hjerter sødt husvare,
Aand og Liv er al Hans Tale.
- 3 Seer du hist den Folkevrimmel!
Stort og Smaat i Tusindtal
Lytter under aaben Himmel
Til det klare Tonefald;
Himmeriges Klokker kime:
Nu er Salighedens Time.
- 4 Herren tier, Alle sulke,
Himlens Porte, nys paa Klem,
Sig med Herrens Læber lukke,
Støvet til sig selv kom hjem;
Simon Fisker, som saa ofte,
Grædeærdig sad paa Tolte.
- 5 Herren fra den store Skare
Vender sig som Fjeren let,
Siger: *Simon!* nu du fare
Ud paa Dybet til en Dræt!
Fulgt har du min Tales Bølger,
Nu til Giengjæld dig jeg følger.
- 6 Hør, hvad *Simon* har at melde:
Slidt vi har forgæves kun,
Kiære Mester! fra i Kvelde
Til den lyse Morgenstund;
Dog (læg Mærke til Guds barnet!)
Paa dit Ord jeg kaster Garnet.

- 7 Hører du, hvor *Simon* stønner,
Raaber høit om Hjælp i Hast,
Kommer *Sebedæi* Sønner!
Under Vægten Garnet brast;
Hid med eders Baad I lægge,
Her er Ladning til os Begge!
- 8 Seer du nu, hvor *Simon* blegner,
Mærker, hvem han har ombord!
Seer du, hvor i Knæ han segner!
Hører du hans kvalte Ord:
Herre! see, Du bort dig skynder
Fra mig arme, grove Synder!
- 9 Klart det maa sig her stadfæste,
Synden os har skilt fra Gud,
Vil som Broder Han os giæste,
Bedes ei Han ind men ud;
I Hans Selskab, Engles Glæde,
Bitterlig maa Syndre græde.
- 10 Seer du, sandt er Herrens Rygte!
Mild er Han og eiegod,
Siger himmelsk: ei du frygte!
Simon smiler, fatter Mod,
Kiender glad Guds Søn paa Freden,
Næste sin paa Miskundheden.
- 11 Saa endnu paa Jorden findes
Jesus Christus, Gud og Mand,
Hvor hans Ord og Gierning mindes,
Hvor Hans *Daab* er *Livets Vand*,
Hvor Hans Aand til Pagten svarer
Og i Liv sig aabenbarer.